

רצופות הכללות, סתירות, המצאות ושטויות

התכוון באותן האשמות שהשמיע ברדיו. "אני מסרתי ל"מיטרה את כל המידע שהתבקשתי, או שחשבתני שעלי למסור כאיש ציבור", אמר, "תשאלו את המיטרה מהי האיןפורמליה שמסרתי".

להגדיר את מה שאהוד אולמרט מסר לי מיטרה בנושא הפשע המאורגן כמידע — זה הרבה יותר ממוזג, אמר מקור מוסמך במטה הארצי של המיטרה. "כשום פנים ואופן אי אפשר לומר שהוא מסר לנו מידע רציני. הוא מסר לנו שם אחד או שניים, וזה הכל".

בזיון

בית-המישפט

א ר ק צה"ל אינו עומד בדרכו של אהוד אולמרט אל הכתרתו. גם מערכת-המישפט, על האתיקה ה"מקובלת" בה, אינה מפריעה לו. וזאת למרות שהוא עצמו מישפטן מתחיל.

רק לאחרונה נכנס אהוד אולמרט לעסק של שותפות עם עורך-דין ירושלמי, כדי לשפר את מצבו הכלכלי. קשה

זאת

אלי תבור

להגות שפעילותו האינטנסיבית בעולם-התחתון השכיחה ממנו את הכלל המישפטי של הסוביידיזציה, האומר שאין להביע דיעה בפומבי על עניין תלוי ועומד בערכאה מישפטית. ובכל זאת, הוא התעלם ממנו.

ביום שבו שודר הראיון הרדיופוני עם ח"כ אולמרט, עדיין היה תלוי ועומד מישפטו של אחד, דמות בעלת עבר-פלילי, שהואשם בנסיון לסחוט מקבלן תל-אביבי ידוע. בעת שידור הראיון, עדיין הכחיש האיש בתוקף את ההאשמות שיוחסו לו.

זה לא הפריע לאהוד אולמרט להסביר בשידור לאומה: "נסיון הסחיטה מהקבלן איננו בדיק נסיון-סחיטה. מאחרי זה עומדים גורמים רציניים מאד בעולם-התחתון." דברים דומים אמר אולמרט שבוע קודם-לכן, בשידור-טלוויזיה, במילים אחרות: "כח"כ וכבולשת-שלי-איש-אחד, רואה אולמרט את עצמו מוסמך לומר לעם ולשופט. בעניין התלוי בבית-המישפט — זה אינו מה שאתם חושבים ומה שמספרים לכם. זה אינו ענין של סחיטה. אני יודע יותר טוב. האם לא חשב שיש בכך משום בזיון בית-המישפט? "חסיחלילה", מודעק אהוד אולמרט, "לא אמרתי

כדבר הזה על פפה רוקנשטיין. הציטוט בעיתון לא היה מדויק. אני מקפיד מאד כשמדובר על סוביידיזציה. כשי אמרתי את הדברים ברדיו, הם היו מנוסחים באורח מדויק. אני לא אחראי לשום דבר שנכתב בעיתונות, כי לא אמרתי דבר בנושא הזה לעיתונות. רק מה שאמרתי ברדיו מחייב אותי".

אולמרט סומך כנראה על זיכרונם הקצר של המאזינים. אבל מה לעשות, והראיון עימו טרם נמחק מסר-ההקלטה. וכשמאזינים לו מתברר שהציטוט בעיתונות, שאולמרט — כמו תמיד — אינו אחראי לו, היה דווקא מדויק מאוד.

הנה מה שאמר ח"כ אולמרט בשידור: "למשל, אחד המעשים שאירעו לאחרונה, שהסעיר את הציבור, היה מעשה סחיטה מקבלן ידוע בתל-אביב. זה לא היה בדיק מעשה-סחיטה. מאחרי הנסיון הזה עומדים גורמים רציניים מאד בעולם-התחתון הישראלי, וזו אחת הפעולות שלהם להגיע לעמדות-שליטה".

אחרי שמאזינים לקביעה כזו, נשאלת רק השאלה: מה כבר נותר לבית-המישפט לעשות, אחרי שהתובע-הכללי של המדינה כבר חרץ את דינו של הנאשם? ולא היתה זו הפעם היחידה באותו שידור שאולמרט התנשא מעל לבית-המישפט. בקטע אחר של השידור ה"מוקלט" הוא התייחס לפרשה של "אדם שנשלח למאסר-עולם על פרשה של סחטנות ורצח בעולם-התחתון".

אהוד אולמרט לא ישב בהרכב השופטים, שדן בחומר-הראיות נגד אותו אדם. אבל הוא הירשה לעצמו להכריז בביטחון ברדיו כי "בוודאות הוברר שהוא לא אחראי לו (לרצח) ומישהו אחר אחראי לו. נדמה לי שאני יודע מי האיש האחראי למעשה-הרצח הזה, והוא לא יושב בכלא".

כלומר: אין שום ערך למה שפוסק או גוזר בית-המישפט בישראל. ח"כ אולמרט יודע כי ונדאות, נדמה לו שהוא יודע.

אני לא

אחראי...

ה פסקה הסנסציונית ביותר באותו שידור, שזכר-תה גם לכותרות בעיתונות, היתה זו שבה טען אולמרט כי הוא יודע מיהו "האיש מיספר-אחד בפשע המאורגן בתל-אביב".

הוא אינו מוכן, כמוכן, לגלות את שמו. זהו סוד. הוא מוכן רק לומר מי זה לא.

וכאן מתרחש דבר מאלף מאד. בראיון הרדיופוני לחץ המראיין, גידעון לבארי, על אולמרט לגלות את שמות הנאשמים השולטים על הפשע המאורגן בתל-אביב. אולמרט הלך-קל-השן, התחמק מלענות ישירות. אבל לבסוף, הוא נכנע והיה מוכן לגלות: "אני מתכוון גם לשמות ידועים, ואם (להפתת לחץ שלך, אז אני מוכן לומר שאני מתכוון גם לשמות שעליהם נרמז במשך הרבה מא שנים שיש להם קשר לאותם דברים. אף-על-פי שהדברים הוכחו, אני עומד על כך שהדברים שנרמזו לא היו החשדה בעלמא".

הדיוח! מאחר שאולמרט ציין שהוא מתכוון למידע שקורסם בשעתו בסידרת כתבות של רן כיסלו בהארץ, ידעו הכל דמי הכוונה.

אבל בשיחה פרטית, שהוקלטה, מסתבר כי אולמרט מתכוון בעצם לאנשים אחרים ביכלל, לגבי אדם שהוחדר על-ידי רן כיסלו כמי שעומד בראש הפשע-המאורגן, אומר אולמרט: "אני לא חושב שזה הוא. אני לא מכיר אותו ולא נפגשתי איתו... לא צריך להתייחס למה שכותרים בעיתון. אני לא אחראי למה שכותרים...".

כשהתבקש אולמרט לגשר על הסתירה, ייגלות כמדינות מי דעתו, הוא האיש מיספר אחד בפשע המאורגן בתל-אביב, הוא גילה לפתע התאפקות הראויה להעריכה.

"אני לא מוכן לומר מעבר למה שאמרתי בראיון הרדיו", אמר. "ברגע זה אני לא בשל לספר יותר ממה שאמרתי. יש לי שיקולים שונים. כל איש-ציבור רשאי להתבטא או לא להתבטא. לא אמרתי שאני יודע מה האיש מיספר 1 בפשע המאורגן. אמרתי שנדמה לי, שאני משער שאני יודע".

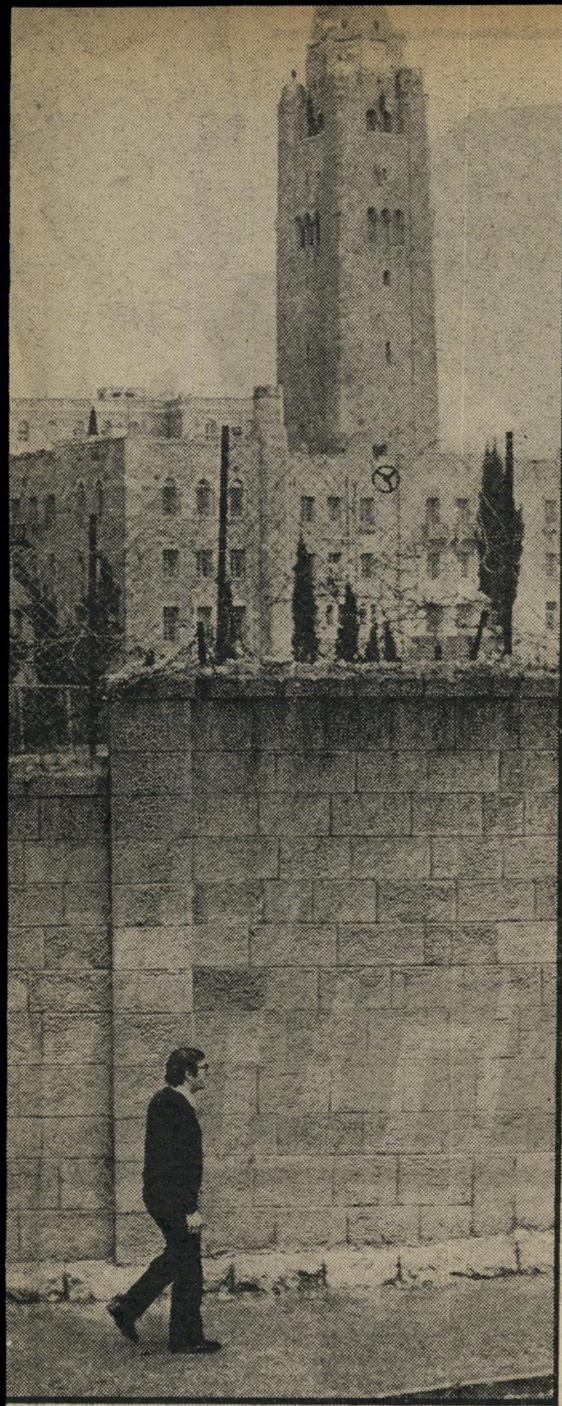
האזנה להקלטה של הראיון מגלה שאולמרט אמר בכל-זאת דברים אחרים. נוסח הדברים של אולמרט בהקלטה: "אני חושב שאני יודע... אני נוטה להגיד שאני יודע...".

כלומר: לא, נדמה לי, שאני משער... אלא "אני חושב שאני יודע".

אחרי זה לא נותר אלא לשאול את אולמרט מדוע לא הכחיש את כותרות העיתונים, שבישרו על כך שהוא יודע מי הוא השולט בפשע-המאורגן בתל-אביב. "אני מעולם לא הכחשתי דברים, גם כשהם מסולפים", הוא אמר. "אני לא אחראי למה שכותרים העיתונים. אני לא עורך ולא משכתב... כל מה שנאמר בעיתונים לא מעניין אותי".

עובדה. הנה, למשל, במאמר הלל ושבח שפרסם אודיו תיו במוסף הארץ, פירט יאיר קוטלר את רשימת מיבצעי החקירה והחשיפה של הח"כ הנועז. בין השאר כתב קוטלר: "...אחר-כך באה חשיפתו הרועשת של אולמרט על הרצאותיו-בשכר של המיועד לראשות-הממשלה, יצחק רבין, בארצות-הברית, בהיותו שגריר ישראל בושינגטון". "איד הצלחת לחשוף פרשה מטעירה זו? נשאל אולי מרט.

"קראתי עליה בעולם הזה", השיב, "אני מוכרח לציין שהעולם הזה היה הראשון שחשף את זה".

גיבור נגד חלשים

אולמרט בחמונה פירסומת מבוימת. עד כה לא התבלט אולמרט במאבקים ציבוריים נגד השליטון או בעלי-השררה. לעומת זאת מצא כר-פעולה נרחב בפעילות נגד אנשים שאינם יכולים להתגונן נגד האשמותיו, כשהוא מסתתר מאחרי חסינותו.

"אז מדוע במאמר של קוטלר מופיע שמך כמי שחשף את הפרשה?" "אני לא אחראי על מה שקוטלר כתב", אמר אולמרט.

רשות-חוקרת

לכותרת

א פשר היה להמשיך ולהביא ללא-סוף הוכחות לסתירות, לפירוכות, להכללות, להמצאות ולגיבוב השטויות, במבול הגילויים והחקירות שעליו נישא בחודשים האחרונים אולמרט אל הכותרות הראשיות. אבל די בדוגמאות שהובאו לעיני כדי להבין את העיקרון המנחה את פעילותו הפסכרית-בלשית של אולמרט.

יש המגסים להסביר את אופייה של פעילות זו באישור-תו השאפתנית ונטולת-המעצורים.

אחרים תולים את קולר האשמה בעובדה שבמשך שנים ארוכות שימש כנושאי-כסיו של אלוף-ציידי-הכותרות, שמואל תמיר.

אולמרט, גבה הקומה (1.84 מ') ונעים-הסבר, בנו של מי שכיהן במשך שש שנים (61-1955) כח"כ חרות, שימש כמתמחה במשרד עורכי-הדין של שמואל תמיר. במשך שש שנים כיהן בתפקיד מזכיר סיעת המרכז החופשי בכנסת, הפך צילו של תמיר, למד ממנו את כל הטריקים והגימיקים של הפירסום-העצמי.

עכשיו משתולל שמואל תמיר מכעס למראה התלמיד שעלה על רבו. אולמרט, שפרש יחד עם אליעזר שוסטק מהמרכז-החופשי, שהקים את המרכז-העצמאי, ושלאחרונה הצטרף לתנועה-לעם, לא רק העמיד בצל את תמיר במיבצעי הפירסומת-העצמית שלו, אלא הוא זוקף עתה לזכותו את כל הצלחותיו של תמיר בעבר בתחום זה.

(המשך בעמוד 26)

האינקוויזיטור הקטן

הוא הדימוי שח"כ אהוד אולמרט מנסה ליצור לעצמו. אולם חקירותיו השטחיות, המיועדות ליצור כותרות, גדושות סתירות, הכללות ו"האשמות-שוא" ומפריעות לעבודתה הסדירה של המיטרה.